

uitspraak

Uitspraak d.d. 23 november 2022 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4678

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. T. de Koning en de heer F. Demmers

tegen

de heer [verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
gemachtigde: mr. T. Ramphal.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 23 september 2021 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport dat klager naar aanleiding van het onderzoek heeft opgesteld, is bij brief van 28 juni 2022 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Op 10 september 2022 zijn verweerder en zijn gemachtigde mr. T van den Bosch in een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail, uitgenodigd voor de zitting van 12 oktober 2022. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 12 oktober 2022 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn klager en zijn gemachtigden verschenen, evenals verweerder en zijn gemachtigde mr. T. Ramphal.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van spreekantekeningen die bij de stukken zijn gevoegd. De gemachtigde van verweerder heeft het in het verweerschrift ingenomen standpunt eveneens nader toegelicht aan de hand van spreekantekeningen, die bij de stukken zijn gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was van 1 maart 2021 tot en met 22 juni 2021 werkzaam bij de bank in de functie van [functie] bij de afdeling [afdeling].

2.2. Verweerder heeft op 8 maart 2021 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd via een door de bank georganiseerde online meeting, en daarbij verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Op 21 juni 2021 is binnen de bank een signalering gegenereerd omdat op die dag mogelijk vertrouwelijke informatie van de bank vanaf het zakelijke e-mailadres van verweerder was gezonden naar het privé e-mailadres van verweerder. Uit onderzoek van de bank naar aanleiding van deze signalering is gebleken dat op verschillende momenten in de maanden maart, mei en juni 2021 vertrouwelijke informatie dan wel stukken door verweerder zijn gemaïld naar zijn privé e-mailadres en naar het e-mailadres van zijn zoon. In e-mailberichten in mei 2021 heeft verweerder een aantal e-mails aan zijn zoon gestuurd met daarin de vraag hem te helpen bij werkzaamheden van verweerder bij de bank.

2.4. Het betreft in totaal 17 e-mails met in totaal 27 bijlagen met vertrouwelijke informatie welke door verweerder vanaf zijn zakelijke e-mailadres naar zijn privé e-mailadres en het e-mailadres van zijn zoon zijn verstuurd.

2.5. De zoon van verweerder heeft meerdere keren e-mailberichten gestuurd naar verweerder waaruit is gebleken dat hij conform de verzoeken van verweerder onder andere gegevens in een Excel bestand heeft gezet, een verslag heeft gemaakt en post-it aantekeningen heeft uitgewerkt. Hiervoor heeft hij de door verweerder toegestuurde vertrouwelijke stukken gebruikt en verwerkt.

2.6. De bank heeft de gegevens van verweerder in het Interne Incidentenregister opgenomen. Daarnaast heeft de bank verweerder geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie voor de duur van acht jaren.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 4, 5, 6 en 7 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector heeft gehandeld. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van 10 maanden op te leggen.

3.2. Verweerder heeft zich allereerst op het standpunt gesteld dat klager niet-ontvankelijk is in haar klacht. Daartoe is namens verweerder aangevoerd dat verweerder betwist dat hij is onderworpen aan het tuchtrecht. De door verweerder afgelegde eed of belofte zou niet gelijk staan aan aanvaarding van het tuchtrecht. Er zou geen enkel bewijs zijn dat verweerder onderwerping aan het tuchtrecht heeft aanvaard. Om die reden zou de tuchtcommissie onbevoegd zijn om de klacht te beoordelen en dient klager niet-ontvankelijk te worden verklaard.

3.3. Verder is namens verweerder het standpunt ingenomen dat het onderzoek dat is verricht door de bank en door klager niet in lijn is met de eisen die artikel 6 EVRM stelt en ook om die

reden dient klager niet-ontvankelijk te worden verklaard in haar klacht. Zo zou het recht op hoor en wederhoor door de bank zijn geschonden en heeft de bank ervoor gezorgd dat verweerder zich in een substantieel nadeligere positie bevindt dan klager, doordat de bank verweerder heeft verzocht stukken te verwijderen en er daardoor geen sprake is van 'equality of arms'. Verweerder stelt zich namelijk op het standpunt dat niet alle verstuurde e-mailberichten en stukken vertrouwelijke informatie van de bank bevatten. Mede daardoor heeft ook klager bepaalde e-mailberichten welke aan de klacht ten grondslag liggen niet kunnen bestuderen en toetsen en is klager ten onrechte uitgegaan van de juistheid van het onderzoek van de bank.

3.4. Verder moet de klacht ongegrond worden verklaard omdat verweerder stukken naar zijn privé e-mailadres heeft gemaïld, teneinde zich te kunnen verweren tegen eventuele toekomstige claims van de bank. Op grond van artikel 6 EVRM komt hem dat recht toe. Dit zou ook bevestigd zijn in een uitspraak van Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 31 augustus 2021. De vermeende schendingen van enig geheimhoudingsbeding door e-mails naar zijn privé e-mailadres te sturen zouden daarmee gerechtvaardigd zijn.

3.5. Bovendien behoort volgens verweerder onderliggend geschil niet thuis binnen het tuchtrecht. De tuchtrechtelijke gedragsregels voor bankmedewerkers strekken niet tot bescherming van de bank tegen de vermeende schendingen van contractuele geheimhoudingsbedingen in arbeidsrechtelijke verhoudingen. Ook op basis van dit verweer dient de klacht ongegrond verklaard te worden.

3.6. Ten slotte heeft verweerder aangevoerd dat het inschakelen van zijn zoon voor zeer beperkte ondersteuning in zijn werkzaamheden evenmin een schending van een tuchtrechtelijke norm oplevert. Verweerder zou dit na overleg met zijn voormalige collega's bij de bank hebben gedaan uit loyaliteit naar de bank om zijn werk tijdig af te kunnen krijgen, nu de werkdruk enorm hoog zou zijn.

4. De gronden van de uitspraak

Ontvankelijkheid van klager

4.1. Het verweer dat klager niet-ontvankelijk verklaard dient te worden in haar klacht omdat er geen bewijs zou zijn van onderwerping van verweerder aan het tuchtrecht wordt verworpen. Uit de stukken van de bank is gebleken dat verweerder op 8 maart 2021 de bankierseed heeft afgelegd. Met het op dat moment afleggen van de bankierseed heeft verweerder tevens verklaard zich te onderwerpen aan toetsing van de gedragsregels welke verbonden zijn aan het tuchtrecht. De tuchtcommissie is dan ook bevoegd te toetsen of de door de klager naar voren gebrachte handelingen van verweerder in strijd zijn met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragsregels. Voor niet-ontvankelijkverklaring is daarom geen grond.

Inhoudelijke beoordeling

4.2. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.

-
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
 5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.
 6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.
 7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.3. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder de bankierseed heeft geschonden door vertrouwelijke informatie van de bank (onbeveiligd) te verzenden naar zijn privé e-mailadres en naar het e-mailadres van zijn zoon. Het verweer, dat de inhoud van de betreffende e-mailberichten (inclusief eventuele bijlagen) niet tot het dossier behoren en daarom door de tuchtcommissie ook niet getoetst kan worden op vertrouwelijkheid, wordt verworpen. Ter zitting heeft nota bene verweerder zelf verklaard dat de informatie in de e-mails onder meer betrekking had op de dreiging vanuit een activistische klimaatbeweging, op procesmodellen en bedrijfscontinuïteitsplannen van de bank. Deze informatie is naar haar aard vertrouwelijk en verweerder heeft dit ook in gesprekken bij de bank en met klager erkend.

4.4 Gezien het vertrouwelijke karakter van die informatie van en bij de bank dient die informatie binnen de beveiligde digitale bankomgeving te blijven. Alleen dan kan de bank zicht houden op de gegevens en het beheer daarvan, en kan worden verzekerd dat de gegevens niet in de handen van onbevoegde derden vallen.

4.5 Het verweer dat de bank haar beveiliging niet op orde had, dat verweerder het vermoeden had dat er problemen zouden kunnen ontstaan met zijn opdrachtgever, omdat zijn werkzaamheden afweken van de opdracht vanuit de detacheerder, en dat de werkdruk bij de bank te hoog was, zijn geen rechtvaardiging voor zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen. Daarvoor had verweerder kunnen en moeten aankloppen bij zijn detacheerder en/of de bank. Verweerder had niet eigenhandig mogen beslissen - in strijd met de daarvoor binnen de bank geldende regels - om zijn zoon in te schakelen om hem bij te staan in zijn werkzaamheden.

4.6 Namens verweerder is een uitspraak van Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (GHARL:2021:8344) aangehaald waaruit zou volgen dat verweerder het recht toekomt om vertrouwelijke stukken buiten de beveiligde werkomgeving te brengen en naar zijn privé e-mailadres te sturen, teneinde zich te kunnen verweren tegen eventuele claims van de bank. De tuchtcommissie oordeelt dat de betreffende uitspraak niet van toepassing is in deze zaak. Niet aannemelijk is geworden dat de bank een claim jegens verweerder voorbereidde op het moment dat hij de eerste e-mails verzond naar zijn privé emailadres en ook niet op een later moment.

4.7 De tuchtcommissie oordeelt dan ook dat gedragsregels 1, 2, 5 en 6 zijn geschonden en zal de klacht gegrond verklaren. De tuchtcommissie overweegt dat verweerder zich niet open heeft opgesteld tijdens het onderzoek van de bank. Hij heeft onder meer aanvankelijk bewust ontkend dat zijn zoon werkzaamheden voor hem heeft verricht, terwijl er duidelijk sprake was van meerdere opdrachten die verweerder bij zijn zoon had neergelegd en die zijn zoon voor hem heeft uitgevoerd.

4.8 De tuchtcommissie oordeelt dat, gelet op de aard van de gedraging, gedragsregel 7 niet van toepassing is.

4.9 In het kader van deze tuchtprocedure kan niet voorbij worden gegaan aan de hoge mate waarin de binnen het bankwezen geldende normen met voeten zijn getreden. Het ongeoorloofd buiten de bank brengen van vertrouwelijke informatie van de bank, is naar het oordeel van de tuchtcommissie een bijzonder ernstige schending van de gedragsregels. Gelet op zijn functie en ervaring had verweerder moeten weten dat hij niet zo met vertrouwelijke informatie had mogen omgaan. Verweerder heeft niet laten blijken dat hij dat volledig inziet. Dit maakt dat naar het oordeel van de tuchtcommissie niet kan worden volstaan met een andere maatregel dan een tijdelijk beroepsverbod. De tuchtcommissie weegt in het voordeel van verweerder mee dat zijn tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen reeds vergaande consequenties heeft gehad.

4.10 Alles overwegende acht de tuchtcommissie het passend en geboden dat aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van acht maanden wordt opgelegd.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **8 (acht) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, prof. dr. mr. A.J.C.C.M. Loonen en mw. I.M.B. Hogenelst, in aanwezigheid van mr. C. Ihataren, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 23 november 2022.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtrechtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.